

Μαθὼν ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐψηφίσθη κατὰ τῶν παραλαβόντων παρ' αὐτοῖς προγεγραμμένους, ἔφυγε μετρημισμένος ἐκ τῆς οἰκίας τῆς κυρίας Vernet, καὶ περιπλανήθη εἰς τὰ περὶ χώρα τῶν Παρισίων, μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀναγνωρισθεὶς συνελήφθη ἐν τινι καπηλείῳ καὶ ἐφυλακίσθη εἰς Bourgl-la-Reine. Τὴν ἐπαύριον εὐρέθη νεκρὸς. Ὁ Condorcet εἶχε δηλητηριασθῆ διὰ δηλητηρίου, τὸ ὁποῖον ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ πάντοτε ἐν τῷ δακτυλίου.

Οὕτως ἀπέθανον ἐν ἡλικίᾳ πενήντα ἐτῶν, ὅσῳ γενόμενος τῆς ἐπαναστατικῆς δραμαγωγίας, εἰς τῶν μεγίστων ἀνδρῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῶν θεμελιωτῶν τῶν ἀρχῶν τοῦ 1789, ἔνθερος μὲν ἀναδειχθεὶς τῆς ἐλευθερίας συνήγορος, φιλολόγος δὲ ἔγκριτος καὶ γεωμέτρης ἱκανός.

Διαρκούντος τοῦ ὀλεθρίου γαλλοπρωσσοῦ πολέμου τοῦ 1870, εἶδον ἐν ὠσάτως τὴν ἐπιστήμην συντρέχουσαν ἀμφοτέρωθεν εἰς τε τὴν ἐπίθεισιν καὶ εἰς τὴν ἄμυναν. Καὶ οὐδένα μὲν ἀνέδειξεν Ἀρχιμήδην ἢ πολιορκία τῶν Παρισίων, ἀλλ' ἐδημιούργησε τὰ ἀγγελιαφόρα ἀερόστατα, τὰς ταχυδρομικὰς περιστράς καὶ τὰς φωτογραφικὰς ἐπιστολάς, αἵτινες μένουσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς εὐφροσύνῃ ἐφαρμογῇ τῆς φυσικῆς εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην. Ἡ πολιορκία τῶν Παρισίων ἔτυχε καὶ αὐτὴ ὑπερασπιστῶν, οἵτινες, καίτοι ἀτυχέστεροι τῶν ἀνδρῶν τοῦ 1792, ἀπέδειξαν οὐχ ἥττονα αὐτῶν ἀνδρείαν καὶ αὐταπάρνησιν.

Τὸν Γουστάβον Lambert ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν μεταξὺ τῶν ἡρώων τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ὁ διευθύνων τὸν γαλλικὸν ἀπόστολον εἰς τὸν ἀρκτικὸν πόλον εἶχε καταταχθῆ ὡς ἄπλοῦς στρατιώτης εἰς τὸ 119^{ον} σύνταγμα τῆς γραμμῆς. Τὰ δυστυχήματα τῆς πατριδος κατελύπησαν αὐτόν. Ὅτε οἱ Παρισιοὶ ἐξέτέλεσαν τὴν 19 Ἰανουαρίου 1871 τὴν κατὰ τὸ Buzenval ἐξοδον, ὁ Γουστάβος Lambert ἐπροχώρησε γενναίως καὶ ὑπερηφάνως παρουσιάζων τὸ στῆθος εἰς τὸν ἐχθρόν. Αἶφνης ἔπεσε πολλὰς λαβῶν σφαίρας, καὶ ἀπέπνευσε μετὰ τινος ἡμέρας εἰς τὸ χειρουργεῖον τοῦ «Μεγάλου Ξενοδοχείου». Ὡς οἱ Ῥωμαῖοι τὸν ἡρωϊκῶν χρόνων, ἠθέλησε ν' ἀποθάνῃ ἵνα μὴ ἡττηθῇ.

[Ἐπικεῖν τὸ τέλος]

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἐτησίᾳ δαπάνη πρὸς συντήρησιν ἐκάστου στρατιώτου εἶνε 2,500 φράγκα, ἐν Ῥωσίᾳ 1,202, ἐν Γαλλίᾳ 1,172 ἐν Βελγίῳ 1,047 φράγκα, ἐν Γερμανίᾳ 975, ἐν Τουρκίᾳ 922, ἐν Ἰταλίᾳ 917, ἐν Δανίᾳ 880, ἐν Ἰσπανίᾳ 775, ἐν Αὐστρίᾳ 720.

Πρὸς συντήρησιν τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων ἡ μὲν Ῥωσία δαπανᾷ τὰ 34 ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου αὐτῆς προϋπολογισμοῦ, ἡ Ἀγγλία τὰ 33 ἑκατοστὰ, ἡ Γαλλία τὰ 32, ἡ Δανμαρκία τὰ 29, ἡ Γερμανία 27, ἡ Τουρκία 23, τὸ Βέλγιον 21, ἡ Αὐστρία 19, ἡ Ἰταλία καὶ Ἰσπανία 16.

Ὁ ἐν Σύρῳ λόγιος συνδρομητὴς τῆς «Ἐστίας» κ. Ε. Ἐθνασιαδῆς ἀπέστειλεν ἡμῖν διὰ τοῦ κ. Ἰω. Κυριακοῦ πρὸς δημοσίευσιν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ἀσπίμου διδάκκαλου Θεοφίλου Καίρη, ἣν κατὰ τύχην εὗρον ἐν τινι παντοπωλείῳ τῆς πόλεως Ἀνδρου. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ, ὡς θέλει Ἰεὶ ὁ ἀναγνώστης, ὁ Θεόφιλος Καίρης πλὴν τῶν πληροφοριῶν, ἀς ἀνακονοῖ περὶ τῶν πραγμάτων τῆς πατριδος εἰς τὸν πρὸς ὃν γράφει, μετὰ πικρίας ἅμα καὶ ὀλίψεως κατακρίνει μερικοὺς Ἀνδρούς, ὡς κατασχόντας ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τῶν τὴν καλὴν Ἀνδρον. Ἡ σκληρὰ αὐτῇ ἐπιτίμησις τοῦ σεβασμοῦ ἀνδρὸς ἀφορμὴν ἔχει περὶ ἑρῶν ἐπιπέδιον τῆς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν πολιτείας τῶν Ἀνδρῶν, τὸ δ' ἐπεισώδιον τοῦτο περιγράφει ἡ ἀφήγησις, ἣν προσάσσομεν τῆς ἐπιστολῆς, τοῦ κ. Ἀθνασιαδῆ, ἀφήγησις ἣν οὗτος συνγρομολόγησεν ἐκ προφορικῶν παραδόσεων γερόντων τινῶν τῆς Ἀνδρου, γενομένων μαρτύρων τοῦ συμβάντος.

Ἐν ἐπεισώδιον

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ἐν Ἀνδρῶν.

«Πρωτῶν τινὰ τοῦ 1824 οἱ κάτοικοι τῆς Ἀνδρου παρετήρησαν μεταξὺ τῆς νήσου ταύτης καὶ τῶν Ψαρῶν στόλον τινὰ πολυάριθμον, ὃν ὑποβέσαντες ὡς τὸν θωμανικὸν, ἔσπευσαν τινὲς ἐκ τῶν γερόντων νὰ συγκαλέσωσι συνέλευσιν τῶν προύχόντων ἐν τῇ Μητροπόλει, προεξάρχοντος τοῦ μακαρίτου Διονυσίου ἀρχιερέως, ὅπως διασκεφθῶσι περὶ τοῦ πρακτέου. Καὶ δὴ κατισχυσάσας ἐν αὐτῇ τῆς γνώμης τῶν δειλιασάντων Φραγκίσκου Δελλαγραμμάτικα καὶ Ἰωάννου Πέτα ἢ Ψυροφονιά, εὐλογον ἐκρίθη ὅπως ἐπιτροπὴ τις ἐκ τῶν τὴν γνώμην τῆς ὑποταγῆς συμμεριζομένων προσέλθῃ τῷ στολάρχῳ Χοσρέφ πασᾶ καὶ μετὰ φιλοδωρημάτων ἀξιολόγων προσφέρωσι τὴν δῆθεν ὑποταγὴν τῶν κατοίκων τῆς νήσου. Ἄλλ' οἱ ἀρειμάτιοι ναυτικοὶ καὶ οἱ πλείστοι ἐκ τῶν προύχόντων ἀντέστησαν θανασίμως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κληρικοὶ, πολυάριθμοι τότε ἐν τῷ τόπῳ τυγχάνοντες. Ἐνεῦθεν λοιπὸν ἕρις σφοδρὰ καὶ διχοστασία καὶ ὀχλοβοὴ καὶ συναθροίσεις παντοῖαι. Ἄλλ' ἡ συμφορὰ τῆς ἀτυχοῦς νήσου τῶν Ψαρῶν ἐπηρέαζε λεληθότως πῶς τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων τῆς φιλειρηνικῆς νήσου, καὶ μετὰ πολλὰς σκέψεις τινὲς τῶν γερόντων ἀπεφάσισαν ἐν μυσικότητι ἵνα νύκτωρ ἀπέλθωσι μετὰ φιλοδωρημάτων πρὸς τὸν πασᾶ, καὶ σώσωσι δῆθεν τὸν τόπον ἀπὸ τῆς ἀπειλοῦσης αὐτὸν πανολεθρίας, καθόσον πολὺ ἐφοβοῦντο ὅτι τὴν αὐτὴν ἠθελεν ὑποστῆ τύχην, οἷαν καὶ οἱ ἀτυχεῖς γείτονες Ψαριανοί. Πληροῦσι λοιπὸν, λάθρα τῶν ναυτικῶν καὶ τῆς κρατούσης ἐπαναστατικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀρχόντων, ἀλευτικὸν πλοιαρίον παντὸς εἶδους ἐξαιρέτων ἐδραμάτων, γλυκισμάτων, ὀπωρικῶν, ἀμνῶν, μοσχारीων, ἀνοδοσεμῶν, καὶ κωπηλατοῦντες πορεύονται πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἄκρας νηνεμίας ἐπιραινόμενον μεταξὺ Ψαρῶν καὶ Ἀνδρου στόλισκον. Ἄλλ' ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς των ἅμα ὡς προσεγγίσαντες εἶδον ὅτι ὁ ὡς θωμανικὸς ἐκληρωθεὶς ἦτο ἐλληνικὸς στόλος! Δεινὸς φόβος καὶ ἀμηχανία κατέλαβε πάντας τοὺς ἐν τῷ πλοιαρίῳ εὐρισκομένους. Οἱ μὲν ἔλεγον νὰ στραφῶσι πρὸς τὰ ὀπίσω, οἱ δὲ νὰ προσέλθωσι τῷ ναυάρχῳ Μι-